Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26043
Copyright: Admont, Benediktinerstift

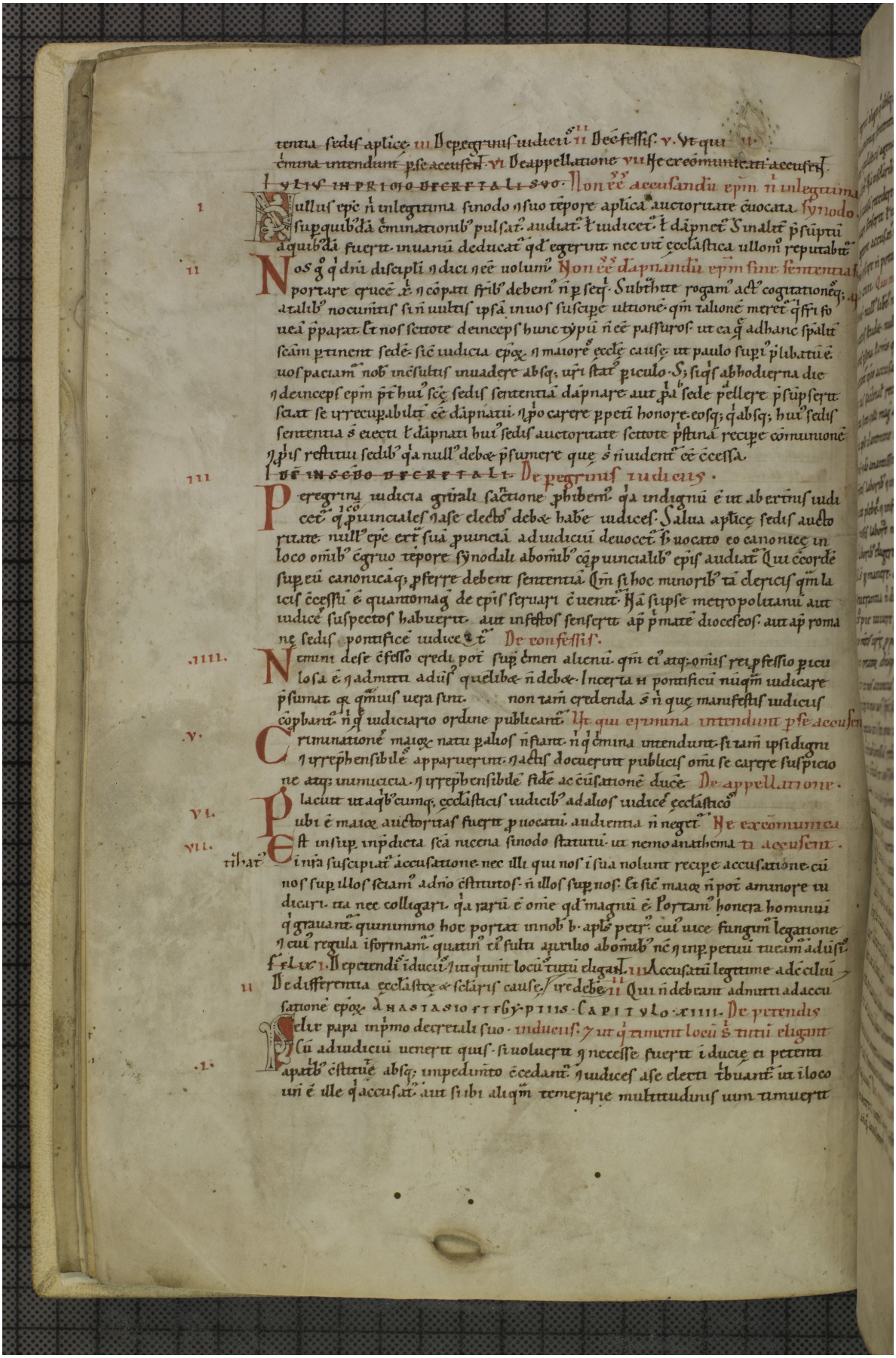

tentia sedis aplice. iii De pegrinis iudicii. ii De confessis. v. Vt qui
crimina intendunt pse accusent. vi De appellatione. vii Ne excomunicati accusent.

I. Iulius in primo decretali suo. Non ee accusandi epi ni inlegrima

1 Nullus epc ni inlegrima synodo ni suo tepore aplica auctoritate cuocata synodo
sup quib da criminib pulsat audiat t iudicet t dapnet Si aliter p suptu
a quib da fuerit iniuriam deducat qd egerit nec ut ecclastica ullomo reputabit.

II Nos q q dni discipli i dici i ee uolumus Non ee dapnandi epi sine sententia
portare crucem i i copati frib debemus ni p seq. Subtrahit rogam act cogitationes q;
a alib nocuimus si ni uultis ipsa in nos suscipe ultione qm talione meret q ffi fo
uea pparat. Et nos scitote deinceps hunc typu ni ee passuros ut ea q adhanc spalit
scam pertinent sede sic iudicia epoq i maiore ecclie cause ut paulo supi plibatu e
uos paciam nob insultis inuadere absq; uri stat piculo. S; siqs abhodierna die
i deinceps epm pt hui sce sedis sententia dapnare aut pa sede pellere psupserit
sciat se irrecuperabiliter ee dapnatu i po carere ppeti honore eosq; q absq; hui sedis
sententia s electi t dapnati hui sedis auctoritate scitote pstina recipe comunione
i pis restitui sedib q a null debe psumere que s iuudent ee ccessa.

III De inscdo decretali. De pegrinis iudiciis.

Peregrina iudicia generali sactione phibem qa indignu e ut ab ertinis iudi
cet q puinciales i ase electos debe habe iudices. Salua aplice sedis aucto
ritate null epc ert sua puincia ad iudiciu deuocet si uocato eo canonice in
loco omib cegruo tepore synodali abomib cop uincialib episc audiat. Qui ecordes
sup eu canonica q; pferre debent sententia. Cm si hoc minorib ta clericis qm la
icis ccessu e quantomag de episc seruari euenit. Ha sipse metropolitanu aut
iudice suspectos habuerit aut infestos senserit ap pmate dioceseos. aut ap roma
ne sedis pontifice iudice t De confessis.

IIII. Neminem dese efesso credi pot sup emen alienu. qm ei atq omis rei pfessio pricu
losa e i admitti adus quelibe ni debe. Incerta ii pontificu nuqm iudicare
psumat qr qmius uera sint. non tam credenda s ni que manifestis iudicius
cophant. ni q iudiciario ordine publicant. Vt qui crimina intendunt pse accusen

V. Crimination maioq natu palios ni fiant. ni q crimina intendunt si tam ipsi digni
i irrephensibile apparuerint i actis docuerint publicis omi se carere suspicio
ne atq; inimicicia. i irrephensibile fide ac cusatione duce. De appellatione.

VI. Placuit ut aqb cumq; ecclisticis iudicib ad alios iudice ecclastico
Pubi e maioe auctoritas fuerit p uocatu audientia ni negret. Ne excomunica

VII. Est insup inpdicta sca nicena sinodo statutu ut nemo anathema ti accusent.
tibiat. Ini a suscipiat accusatione nec illi qui nos i sua nolunt recipe accusatione cu
nos sup illos sciam adnio estinuos ni illos sup nos. Et sic maioe ni pot aminore iu
diciri. ita nec colligari. qa rarū e omie qd magnū e. Portam honera hominu
q grauant quinimmo hoc portat innob b. aplis petr cui uice fungim legatione
i cui regula i formam quatin ei fuit aurilio abomib ne i inp petiu tueam adusi.
f. rl. ue i. De petendi iducii. Iu q uint locu tutu eligat. iii Accusatu legitime ad celiu
ii De differentia ecclastice & sclaris cause. Vt debe. ii Qui ni debeant admitti ad accu
satione epoq. Anastasio fratri episcopi. Capitulo xiiii. De petendis

Siclu papa in primo decretali suo. inducias. Vt q timent locu s tutu eligant
Scu ad iudiciu uenerit quis. si uoluerit i necesse fuerit i ducie ei petentu
.i. aptib estitue absq; impedimto ccedant i iudices ase electi tbuant ut i loco
uri e ille q accusat aut si ibi aliqm temerarie multitudinis uim tumuerit